

myndigelsen, og jeg er ingenlunde bange for at give ham en saadan Bemyndigelse. Det følger af sig selv, at der er Eager, hvori det ikke vilde være muligt for Thinget at give en Minister en Bemyndigelse uden at kjende Alt, hvad der foreligger — vi vilde maaskee en af Dagene komme til en saadan Sag; men med Hensyn til Spørgsmaalet, om Marmorkirken skal ombygges paa den ene eller paa den anden Maade, om der vises Industrien Smødekommen eller ikke, har jeg aldeles ikke nogen Frygt for at give Bemyndigelsen. Nu, med Hensyn til Sagen selv, har det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgfreds (Hage) netop viist os, hvor vanstelig det har været at blive af med denne Plads, og at, skjøndt der var gunstige Tilbud, har man dog ikke kunnet blive af med den, og det viser sig altsaa, at der fra de forskjellige Regjeringers Side har været en stor Utilbøielighed til at stille sig af med den. Den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) meente, at en af de Grunde, hvorfor han først havde stemt for Forslaget, var, fordi han var bange for den kjøbenhavnske Indflydelse; men Ordet „Kjøbenhavnst“ bliver ofte sagt i en Forbindelse og ofte med en vis stærk Betoning, hvis Mening man let kan see, men som jeg finder i allerhøieste Grad uberettiget. Den Indflydelse, som den hvidærede Formand i Udvalget og ogsaa Andre i Udvalget have gjort gjældende, er ingenlunde specifikt kjøbenhavnst. Jeg troer, at den Indflydelse, man frygter, slet ikke er kjøbenhavnske Bestræbelser efter at faae en forflønnet Plads, men jeg troer, at der hos Regjeringen har været og er en vis Utilbøielighed til at stille sig af med den, og at Forslaget har stor Betydning ikke alene for kjøbenhavnske Interesser, men for mange andre, som staae Staten i sin Heelhed ligesaa nær som Kjøbenhavn. Man har ikke havt let ved at blive af med denne Plads, og her vil jeg sige, at den vilde have stor Værdi, hvis Ruinen ikke var paa den, men jeg troer ingenlunde, at den har nogen stor Værdi, da Ruinen er paa den. Vi have jo seet, at der er kommet Forslag frem om Anvendelse af 250,000 Rbd. til dens Fuldførelse, og jeg troer, at det var meget rigtigt, at man ikke gif ind derpaa. Men jeg troer

ogsaa, at der derved er givet en Anthydning af, hvad det er, private Kræfter omtrent skulle gjøre, naar de skulle bringe denne til Fuldførelse. Jeg troer, at det netop vil komme til at dreie sig om omtrent 250,000 Rbd. og maaskee Mere, og saa bør man unægtelig ikke sige, at vi give de Folk, der faae Pladsen med Forpligtelse til at bygge saaledes, en stor Gave. Jeg troer ikke, at der er mange Medlemmer, der have et klart Blik for at anbringe deres Penge godt, som vilde tage Actier i dette Foretagende i Forventning om at faae stort Udbytte; jeg itetmindste vilde betænke mig for at tage Actier deri som en Forretning; jeg troer, at det vilde være en meget daarlig Forretning. Og nu kommer jeg til et Moment i denne Sag, hvorfor jeg hovedsagelig har taget Ordet, nemlig for at udtale mig imod min ærede Sidemand og mod den Bebreidelse for Inconsequents, som han rettede imod Udvalget og specielt imod dem, som have udtalt sig for at nægte de 15,000 Rbd. af de 27,000 Rbd., der ere ferlangte til Pariserudstillingen, medens de her vise Rundhaandethed. Med Hensyn til Rundhaandetheden har jeg allerede udtalt mig. Jeg troer ikke, at den er stor, naar man ferærer en Ting bort, som maaskee vilde koste Staten, om end ikke 250,000 Rbd., saa dog 10—20,000 Rbd.; det er maaskee et Minus, man ferærer bort. Men med Hensyn til den anden Sag troer jeg, at vi ere i fuldkommen Consequents, naar vi sige til de Industriadivende: Det er af stor Interesse for Eder at komme til Pariserudstillingen; I mene selv, at I have Interessen af at vise Eders Frembringelser der, og ved Siden af at udstille Eders Frembringelser at komme i Berøring med andre Landes Industriadivende og lære en heel Deel Ting, det har altsaa stor Interesse for Eder; men det koster nu efter et Overflag, — som jeg ikke skal indlade mig paa her, skjøndt jeg ikke finder det tilfredsstillende — omtrent 27,000 Rbd.; Staten har ogsaa Interesse deri, nemlig ved at fremvise Kunstfrembringelser, som alene kunne faaes ved at laane dem hos private Folk, og som den ikke kan forlange, at de gratis skulle sende derhen; den har endvidere Interesse i, at Udstillingslocalet bliver anstændigt decoreret, og at der sendes Dommere hen, som kunne sælde en al-